

[K. B. Andersen.]

sæde i rådet, således at — som det hedder i betænkningen — „denne skoleform kommer på linje med folkeskolen, gymnasieskolen, ungdomsskolen samt handelsskoler og tekniske skoler“, en vending, der er et glædeligt tidens tegn, og som antyder den revolution, der er ved at foregå på uddannelsesfeltet i disse år.

Endvidere indrømmes der plads for repræsentanter for landbruget, for nogle funktionærorganisationer og for kvinderne — ingen af dem at betragte som interesse-repræsentanter, men for at tilføre rådet sagkundskab vedrørende disse felter. Det er altså ikke en kvinderepræsentant valgt ud fra devisen „og så må der også være en kvinde med“ — kvinderne vil sikkert også helst have sig en sådan form for særbehandling frabedt — men ud fra det synspunkt, at der er særlige erhvervsproblemer for pigerne og de voksne kvinder. Der er ikke i samme grad erhvervstraditioner for pigerne som for drengene, som det er udtrykt i nationalrådets henvendelse.

Endelig er repræsentationen for Arbejdsgiverforeningen og Landsorganisationen De samvirkende Fagforbund udvidet for at sikre plads for repræsentanter for det ud fra et erhvervsvejledningssynspunkt vigtige handels- og kontorområde.

Af mange grunde har udvalgets arbejde — som det fremgår af mine bemærkninger — beskæftiget sig først og fremmest med forholdet mellem skolen og erhvervsvejledningen. Det må imidlertid ikke overskygge den kendsgerning, at erhvervsvejledningsarbejdet med de voksne, først og fremmest med de ikke-faglærte, er af stor og stigende betydning. Det er ikke mindst den store gruppe af ikke-faglærte mere eller mindre specialuddannede, der vil kunne få brug for assistance i forbindelse med erhvervsskifter, som er foranlediget af ændringer i tekniske forhold, økonomiske forhold og lignende. Derfor er det helt afgørende for erhvervsvejledningens evne til at løse opgaverne i fremtiden, at den også fuldt ud opbygges med henblik på denne opgave, og at dens medarbejdere rekrutteres også med denne side af virksomheden for øje.

Idet jeg takker den højtærede minister for den udmærkede måde, hvorpå koordineringen mellem arbejdsministeriets og under-

visningsministeriets interesser i den foreliggende sag er varetaget også under udvalgsarbejdet, skal jeg på mit partis vegne anbefale de af udvalget tiltrådte ændringsforslag og derefter lovforslaget i den ændrede skikkelse.

Det er et betydningsfuldt område inden for uddannelse og arbejdsmarked, der hermed får bedre muligheder for at imødekomme de behov, udviklingen fører med sig.

N. Chr. Christensen: Ved lovforslagets første behandling blev der fra alle sider vist både vilje og virkelig interesse for at få en udbygget lovgivning om erhvervsvejledning for de unge, der efter skoletiden ofte står famlende over for, hvilket erhverv de skal vælge, når de skal søge deres placering på arbejdsmarkedet. Men fra flere sider — bl. a. fra min — blev der udtrykt tvivl om, at lovforslaget var klart nok formuleret med hensyn til, hvad der var skolens arbejde i erhvervsvejledningen, og hvad der skulle være opgaven for de erhvervsvejledende kontorer, som skulle placeres rundt om i amterne under arbejdsanvisningskontorerne. Især var der betænkelighed med hensyn til myndighedsområdet for erhvervskontorerne over for det arbejde, der må og skal begynde i skolerne, hvis forståelse over for børnenes evner og lyst til at komme ind under dette eller hint erhvervsområde dog må forudsættes at være størst. Ligeledes var der bekymring for, at det nye erhvervsvejledningsråd var for embedspræget og for snævert med hensyn til erhvervsinteresserne. Vigtige områder inden for erhvervslivet som landbrug og handel samt den stadig voksende funktionærstand var således ikke repræsenteret. Kvindernes specielle interesser var heller ikke tilgodeset, ligesom ikke-faglærte arbejdere, der ved ændring i erhvervslivets struktur i stor udstrækning må være interesseret i omskoling, heller ikke havde nogen repræsentation i erhvervsrådet. De ønsker og krav, der har været fremført på disse områder, er nu i stor udstrækning imødekommet, idet der efter mange forhandlinger er opnået et bredt forlig. Det anser jeg for meget værdifuldt, netop fordi det er et område, der vedrører ungdommens mest vitale interesser, og det ville være ulykkeligt, om der på et sådant